

igjennem dette Thing, men det er dog ikke nogen Hemmelighed for det ærede Medlem, at den ogsaa skal passere et andet Sted, førend der kan komme en Lov ud af den, og det et Sted, hvor det vel tør antages, at Tiendeeiernes Interesser ville være ulige stærkere repræsenterede, end de ere det her i dette Thing. Jeg tror derfor, at det vil være forstændigt, ligesom det ogsaa vil være heldigere for Sagen, om vi herfra togge saadanne Hensyn til de Interesser, som ere repræsenterede ogsaa paa andet Sted, at man kunde vente, at Sagen ogsaa der kunde gjenremsføres uden at strande. Det tror jeg vil være rigtigst, hvis man i det Hele taget vil vente at faae noget Udbytte ud af Sagen. En anden Sag er det, hvis man ikke ønsker det. Det forekommer mig i det Hele taget, at der er den Hovedfeil ved ærede Medlemmers Betragtning, at de se lidt for meget paa, hvad der for dem er det Uønskkelige, og noget for lidt paa, hvad der er muligt. Det gavner ikke Sagen noget, at man absolut sætter sig det Formaal, at man vil gjennemføre, hvad man selv anser for ønskeligt uden tillige at tage tilbørligt Hensyn til, hvad der ogsaa er muligt. Men naar ærede Medlemmer tro sig kaldede til, saaledes som navnlig det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgstreds (Madsen) saa stærkt gjorde det, at tale paa Tiendeyernes Begne, skal jeg tillade mig at sige, at jeg, førend jeg paatog mig at bringe Sagen frem i dette Thing, har sendt det Udkaft, som her foreligger, omkring til Tiendeyerne i den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, og spurgt dem, om de troede at kunne være tjente med at faae Sagen ordnet paa den Maade, som her er foreslaaet, og jeg har modtaget et enstemmigt Ja fra dem Allesammen paa en eneste Mand nær. Jeg veed nu ikke, hvem af os, ærede Medlemmer eller jeg, der er mest kompetent til at tale paa Tiendeyernes Begne.

Clausen: Den ærede Læser mente, at det var en Feil af os her, at vi betragtede Sagen, som vi gjorde, idet vi faae for meget paa, hvad der var ønskeligt, og ikke paa, hvad der kunde gjennemføres i det andet Thing. Jeg tror, det er den ærede Læzers Feil, at han stiller sig for meget paa det andet Things Standpunkt. Jeg tror, at vi her skulle frembære de Ønsker, som vi vide findes omkring i Befolkningen, saaledes at de komme til at ligge klart for det andet Thing. Det kan ikke nytte, at vi sige: Nu komme vi med et Forslag, som vi vide er ønskeligt for Oder. Det er et Spørgsmaal, om vi udsylde vor Plads rigtig, naar vi ikke stille Forslag, som vi se ere ønskelige for Folket i dets Helhed. — Jeg vilde have gjort endnu en kort Bemærkning, men den gik tabt for mig i Diebliffet.

Indenrigsministeren (Steel): De Grunde, som anføres for at faae Kornliendens

Ydelse in natura forandret til Ydelse i Penge, forekomme mig ganske vist ikke at være uden Betydning. Det kan ikke negtes, at der klæber forskjellige Ubequemmeligheder ved Ydelsen in natura. Allerede den Omstændighed, at Tienden skal føres bort, undertiden til et længere fraliggende Sted, ja undertiden til flere Steder, og den Omstændighed, at Tiendeydelsen mange Gange er saa lille, at den, der skal yde den, ikke selv har noget Befordringsmiddel, men altsaa paa anden befoxtelig Maade maa søge at faae den fremført, er vistnok Ubequemmeligheder, som have nogen Betydning. Dertil kommer, at Antallet af de smaa Ydere bestandig stiger ved den tiltagende Udsyning, og Ydelsene in natura spinde derved ind til Minimum, saavidt jeg erindrer efter de nuværende Bestemmelser ⁵ 4 Fot. Derfor det kunde lykkes at faae en billig Afløsning, at faae Tienden in natura overført til en Ydelse i Penge efter Kapitelstarten, vilde man jo undgaa i Fremtiden ethvert Spørgsmaal og enhver Uenighed baade om Mængden og om Bestaffenheden af det, som skal leveres. Smid- lertid har Regjeringen ikke anset Sagen for at være af saa stor Betydning og at have en saadan almindeligere Interesse, at man af Hensyn dertil har troet, det var fornødent ved Lovgivningsmagtens Mellemkomst at gribe ind i et Forhold, der støtter sig til frivillig, privat Overenskomst. At dette forhold sig saaledes, vil ogsaa kunne ses deraf, at Regjeringen ikke selv er fremkommen med Forslag i den Henseende. I den Omstændighed, at dette Forslag atter og atter vender tilbage, men endnu mere efter Indholdet af Forslaget, saaledes som det nu foreligger, idet det nemlig efter Regjeringens Opfattelse tager et skjønfont Hensyn til, hvad der er fremkommet ved tidligere Forhandlinger, og idet der er en alvorlig Bestræbelse efter at gjøre det muligt, at Afløsningen kan blive billig og retfærdig paa begge Sider, ser Regjeringen imidlertid et Regn. paa, at der er et virkeligt og stærkt Ønske tilstede om at se dette Forhold ordnet, og at Sagen har større og almindeligere Betydning. Under disse Omstændigheder skal jeg ikke unddrage min Bistand til at faae Lovforslaget rettet paa de Steder, hvor ogsaa jeg ganske vist tror, at det trænger til nogen Lydeliggjørelse og nogen større Klarhed, og dersom Lovforslaget paa sin fremtidige Vej skulde opnaa en almindeligere Tilslutning i hele Repæsentationen, dersom det skulde komme til at foreligge som Lov, skal jeg ikke unddrage mig for at forelægge det til Hs. Majestet Kongens Stadsfæstelse, selvsølgelig dog kun udtryffeligt under den Forudsætning, at Lovforslaget i sit væsentlige Indhold og i sine væsentlige Bestemmelser ikke undergaar nogen Forandring.

S. Madsen: Idet jeg finder Anledning til at gjøre nogle enkelte Bemærkninger overfor,